

De 6170

(3)

Stücke
aus
Ibn Dânijâls Taif al-hajâl

herausgegeben

von

Georg Jacob

3. Heft

Die Eröffnungsszene aus 'Agîb wa-Ġarîb

Berlin
Mayer & Müller
1912

**Bibliothek der
Deutschen
Morgenländischen
Gesellschaft.**

Bibliothek der
Deutschen
Morgenländischen
Gesellschaft.

BUCHDRUCKEREI G. SCHNÜRLIN, TÜBINGEN.

Vorwort.

In Heft 1 dieser Publikation habe ich vor zwei Jahren angekündigt, dass dieselbe 3 Hefte umfassen werde. Die Ausführung meines ursprünglichen Planes wurde jedoch durch Entdeckung einer neuen Handschrift in Kairo und die Mitteilung, dass man dort eine Ausgabe plane, zunächst unterbrochen. Da aber die Kairoer Edition an den grossen Schwierigkeiten, welche der Text bietet, zu scheitern scheint, lasse ich das dritte Heft nunmehr folgen, wenn auch mit anderm Inhalt als ursprünglich in Aussicht genommen war. Ich habe nämlich das meines Erachtens schwierigste Stück gewählt in der Hoffnung, dadurch die Edition am ehesten über den toten Punkt zu bringen; der Text von Heft 2 schliesst sich unmittelbar dem jetzt mitgeteilten an.

Bezüglich der Handschriften verweise ich auf meine Abhandlung „Ein ägyptischer Jahrmarkt im 13. Jahrhundert: Sitzungsberichte der Königlich Bayerischen Akademie der Wissenschaften, Philosophisch-philologische und historische Klasse, Jahrgang 1910, 10. Abhandlung, München 1910“. Von den Codices A (Escorial) und B (Konstantinopel) standen mir Photographien zu Gebote, von C (Kairo) verdanke ich Herrn Dr. C. Prüfer eine von einem Araber gefertigte Abschrift, die nicht gleichwertig ist. Vor Drucklegung des Ganzen¹⁾ wäre ein Vergleich dieser Copie mit dem Original sehr erwünscht. Die Veränderung

1) Für Stück 2 und 3 habe ich nunmehr das Material beisammen.

von *ثقال* in *طوال* S. 23 beweist, dass alle 3 Handschriften auf eine Vorlage zurückgehn, der das Verständnis des Originals bereits zu schwinden begann.

In wenigen arabischen Texten dürfte die Ausbeute für das Wörterbuch eine so reiche wie bei Ibn Dānijāl sein. Bei seiner grossen Lebendigkeit und Frische verwendet er oft nichtzünftiges Sprachgut und prägt neue Formen. Für die Volkskunde des Islam besitzen wir, wenigstens in der arabischen Literatur ¹⁾, schwerlich eine wichtigere Quelle als ihn. Zu ihrer völligen Verwertung wird es allerdings noch eines nur langsam und schwer zu beschaffenden Kommentars bedürfen, zu dem die Fussnoten wieder einige Bausteine liefern wollen. Während ich noch immer keine Stelle aus Ibn Dānijāl zu nennen wüsste, bei der Abhängigkeit von Ḥarīri gesichert wäre, scheint mir in der Poesie Ġarībs das Vorbild des Mis'ar b. Muḥalhil unverkennbar. — Für die Adoptivkinder, welche die Blinden in ihrem Bettlergewerbe unterstützen, vermutete ich eine Bezeichnung wie Hülfskorps (S. 12); Herr Professor Georg Hoffmann jedoch macht mich auf die Verwendung des *Summāq* gegen Augenleiden (Ibn al-Baiṭār) aufmerksam und möchte lieber an eine Benennung wie Augentrost denken.

Herzlichen Dank spreche ich meinen Freunden Reckendorf und Tschudi aus, welche die Liebenswürdigkeit hatten, mir ihre Unterstützung bei der Korrektur anzubieten und je eine gelesen haben.

Georg Jacob.

1) Evlija steht natürlich höher.

بسم الله الرحمن الرحيم وما توفيقي الا بالله¹⁾

الباب²⁾ الثانية³⁾

وهي بابة عجيب وغريب وهي تتضمن احوال الغرباء المحتالين⁴⁾

قد⁵⁾ اجبتُ سؤالك⁶⁾ ايها الاستاد الظريف ، والمالجن
اللطيف . ثانياه⁷⁾ ، لكي لا⁸⁾ تظن همتي في الادب⁹⁾ متوانيه ،
واتيتك بغريب ، والحقتك بعجيب ، وهذه البابة تتضمن
احوال¹⁰⁾ الغرباء المحتالين من الادباء ، الاخذين بذلك

1) B وبه توفيقي ; in C fehlt die ganze Formel. 2) Vgl. Hafâgi, Schifâ'al-ḡalil, Kairo 1282 S. 50. 3) Diese Zeile fehlt in B.

4) وهي ما بين عجيب وغريب العزة لله عز وجل ولا حول C

ولا قوة الا بالله العلي العظيم اللهم صل على سيدنا محمد وعلى

اله وصحبه وسلم تسليما كثيرا الى يوم الدين 5) Fehlt BC.

فاياك ان B 6) مسالتك الثانية C بابتك B 7) Fehlt BC.

9) B schiebt واهيه ein. 10) In C ausgefallen. ثلثا C

الشان¹⁾ ، المتكلمين بلغة الشيخ ساسان²⁾ ، فمتى دُعيت³⁾ الى
مجلس الايناس⁴⁾ ، فابدأ عند جلاء⁵⁾ الستارة بمدح من
حضر من الناس ، وغن⁶⁾ باتفاق⁷⁾ ، في عراق⁸⁾ ،

وينشد⁹⁾ [Bast]

← — — — | — — — | — — — | — — — | — — —

يا ليلةً فاقت الليالي بالانس بالسادة¹⁰⁾ الموالي
ينظم للاجتماع¹¹⁾ شملُ نظم¹²⁾ الثريا لدى¹³⁾ الهلال
لا برحوا موبلي¹⁴⁾ العطايا والفضل والبذل والنوال
فيخرج شخص ويقول عبدكم الغريب ، المشوق الكئيب¹⁵⁾ ،
الذي اذابه¹⁶⁾ الحنين ، وغادره البين حتى لا يبين¹⁷⁾ ، فتقاذفت

المحتالين وبنى ساسان والادباء²⁾ B بهذا اللسان¹⁾ C

⁵⁾ B السرور والايناس⁴⁾ B عدت³⁾ A القوائلين

جلى⁶⁾ BC وغني⁷⁾ C باتقان ، des Reims wegen kaum in
der Handschrift. ⁸⁾ Nach Helmholtz, Lehre von den Tonem-

pfundungen, 4. Ausg., S. 459: C-D-E-F-G-A-B-c-c. ⁹⁾ B شعر

تنظّموا لاجتماع¹¹⁾ B للسادة¹⁰⁾ A وانشد في نعمة عراق¹⁰⁾ C

جمع¹²⁾ B مع¹³⁾ BC Die Plejaden kommen beim schwachen
Licht des hilal zu erhöhter Geltung. ¹⁴⁾ Vgl. S. 15; Copie von C

انا به¹⁶⁾ B الكئيب المعروف الغريب¹⁵⁾ B مؤيل

وغادره الاينين¹⁷⁾ B

به الاقطار¹ ، ودار مع الفلك² الدَّوَّار ، بعدِ اوطان
واوطار³ ، وينشد [Bast] ⁴

أَرثَّ⁵ صرف الزمان حالي فما لدهري ترى⁶ ومالي
حتى كَأَنِّي له⁷ عدوٌّ يرشُقني منه بالنبال
اين زماني الذي تَقَضَّى⁸ واين جاهي واين مالي
واين خفي⁹ وطيلساني¹⁰ واين قبلي واين قالي
واين عيشي واين طيشي¹¹ واين حُسنِي وحسن حالي

¹) B اذابه ²) In A ist eine Zeile von

³) C و اوطار ohne ⁴) C
excl. bis hierher ausgefallen.

لي⁷ Statt ترى⁶ A غير⁵ B شعر و يقول

des Metrums wegen. Reckendorf. ⁸) B تقضًا ⁹) Die Figur war
demnach barfüßig dargestellt. ¹⁰) Der țailasân wird von den hö-
heren Ständen getragen, vgl. Evlija III, Istanbul 1314, S. 466 Z. 4/3 v. u.

ايعان وكبارى سمور كورك وكوناكون اقمشه فاخره كيوب
دستارلرينك طيلسان محمديلريني صارقيدوب رفتار ايدرلر
und die Verse über den Hahn in Ibn Dānijāls 3. Stück [Munsariḥ]:

اقي بتاج كانه ملك بين دجاج مثل الممالك
بطيلسان مثل حرير مع التبر على منكيه محبوبك
رأيتُه اذ يسير من ذنب كانه الصالح بن رزيك

Vgl. auch Mez, Abulqâsim S. LIV, LVI. ¹¹) Vgl. Ḥariri, 42. Ma-
qâme ed. de Sacy 2. Aufl. S. 544.

ونحن في فنية⁽¹⁾ كرام فخارهم⁽²⁾ في الفخار عالي [ABl. 30^v]
قد درسوا الفسق⁽³⁾ من قديم فكم لهم فيه من جدال
(من⁽⁴⁾ ارغب الناس في الفقاح اللذيذة النيك للتعالى⁽⁵⁾)
مخنت عندهم لنيك احسن من رتبة⁽⁶⁾ ومال
فما لهم قط من حديث الآ عن⁽⁷⁾ النيك والبدال
فقاتل ناكني فلان ونكته لاله ولاي
وقائل حين طاح سكرًا وقام يجبو الى البزال⁽⁸⁾
شواربي⁽⁹⁾ ققحتي سبالي مقعدتي قشتي⁽¹⁰⁾ نعال⁽¹¹⁾
ونحن في مجلس بديع جل عن الوصف والمثال
يجمع⁽¹²⁾ فيه من⁽¹³⁾ كل حسن فتم في غاية الكمال
(فالراح في الراح⁽¹⁴⁾ والملاهي في اللهو والنقل في النقل⁽¹⁵⁾)
وللملاهي منا ضجيج والمزاويق والمقال⁽¹⁶⁾)

¹⁾ C فنية، wohl nur Fehler des Abschreibers, nicht des Manuskripts, dies bezeichne ich in Zukunft durch: [?]. ²⁾ B
[?] المنيك الثقال C ³⁾ A العلم ⁴⁾ B هم ⁵⁾ C
der Vers fehlt in A. ⁶⁾ B زنية، C زينة ⁷⁾ BC سوى ⁸⁾ A
النزال C ⁹⁾ A شوازي ¹⁰⁾ BC قمتي ¹¹⁾ B
[?] ¹²⁾ A تجمع BC ¹³⁾ Statt من verlangt das Metrum eine
Kürze. ¹⁴⁾ C الراجي [?] ¹⁵⁾ C انتقال ¹⁶⁾ C مع القال
Beide Verse fehlen in A.

فالف ددفف ددفف ددفف والزمر تتلل تلل تلالي¹⁾
والجنك تتن تتن²⁾ نتتن³⁾ تُصلحه⁴⁾ ربة الحجال
(سحله رودة رداح سمحه عذبة الدلال
غنت فهام الفواد مني وجدا الى سحرها الحلال⁵⁾)
ويتنا قهوة⁶⁾ كتبر رصعها المزج باللاي
جيدة⁷⁾ الطعم عتتها الفا فالف⁸⁾ يد⁹⁾ الليلي
يديها شادن¹⁰⁾ رشيق مهفف القد ذو¹¹⁾ اعتدال¹²⁾
مورذ الوجتين حلو سواه في الناس ما¹³⁾ حلالي

¹⁾ So etwa muss des Metrums wegen gelesen werden; die Handschriften haben die tonmalenden Bildungen verstümmelt, indem sie sie wohl nicht als solche erkannten; A liest **فالف ددفف** فالدف ددفف والتل والزمر تتلل تلالي, B folgten wir beim ersten Halbvers, der zweite lautet **والزمر تَلِّ تَلِّ تلالي**, C:

فالف دف ددفف دُرْف والزمر تَلْ تال وان تَتَلِّي

²⁾ C تتن ³⁾ A nur zweimal تتن ⁴⁾ B تضربه ⁵⁾ Die beiden Verse fehlen in B, die Copie von C hat einige sinnlose Varianten, **سمح** = **سمح** s. Lane. ⁶⁾ B خمرة ⁷⁾ AC جديدة
⁸⁾ A الف فالف B الف بالف ⁹⁾ Vgl. LA Stamm يدى,
S. 304 und S. 309 ¹⁰⁾ Tarafa's Mu'al-laqa 6. ¹¹⁾ B ذا ¹²⁾ In C ist der Vers ausgefallen. ¹³⁾ C يا

قلت له اذ أطال¹⁾ وعدي²⁾ ولج في العذر³⁾ والمطال⁴⁾
دع التجني فلت اسلوا حُبك يا علق⁵⁾ يا محالي⁶⁾
فاين⁶⁾ تلك الايام وطيبها، وحسن تلك⁷⁾ الاوقات واعاجيبها⁸⁾،
فرحم الله شيخنا ساسان، فلقد⁹⁾ كان انسان، عين كل
انسان¹⁰⁾، قُدوة الادبا، وانيس الغربا، فجمع الله¹¹⁾ كل محب
بسكنه، ورد¹²⁾ [A 31r] كل غريب الى وطنه، وينشد¹³⁾ [Tawfil]
◀ | ̄-̄-̄-̄ | ̄-̄-̄-̄ | ̄-̄-̄-̄ | ̄-̄-̄-̄ | ̄-̄-̄-̄ | ̄-̄-̄-̄ | ̄-̄-̄-̄ | ̄-̄-̄-̄ |
 -̄-̄-̄ | ̄-̄-̄-̄

عجبت¹⁴⁾ وشان الحب غير¹⁵⁾ عجيب اذا مات بالاشواق
كل غريب

1) So deutlich A, C اذا طال 2) B بعدي 3) A العذر
اي علق اي فضل اي محال B 4) A والمحال 5) B محال اي محال
C حبك اغلق بامحال 6) Fehlt in A, sollte wahrscheinlich mit
roter Tinte nachgetragen werden. 7) C هاتيك 8) AB واعاجبها
9) B لقد 10) Vgl. Tha'ālibi, Jatima III S. 177:
فحن الناس كل الناس في البرّ وفي البحر
Vgl. Reckendorf, Syntakt. Verhältnisse S. 138, Paronomasie S. 93.
B für die letzten 4 Worte رجلا عظيم الشأن 11) A
وجامع شمل C وجمع 12) B ورد الله 13) B
عجيب A 14) A شعر 15) B hat ein anderes Wort, von dem je-
doch in meiner Photographie nur das Schluss-ل zu erkennen ist.

تباعدت الاجسام منا¹ وانما² لنا جامع من زهة³ وقلوب
افارق خلا⁴ بعد خل⁵ كاني افارق نجلي⁶ او اخي⁷
ونسبي⁸

كائي من كل البلاد فدمعي على كل نادٍ او فراق حسيبي⁹
على اني لولا اغترابي لم اطلب¹⁰ وما عاقل¹¹ في بلدة بغير
وحيا الله السادة الحضار ، عيون الاعيان ونواظر النظار¹² ،
اعلموا يا سادة¹³ اني من بني ساسان ، الذين¹⁴ قعدت بهم
زمانة¹⁵ الزمان ، اذ غرّتهم ايام الفراغ¹⁶ ، والدانك¹⁷
والبلاغ¹⁸ ، وصبي¹⁹ الخمر²⁰ والشظيف²¹ ، وصهو²²
السماقين²³ الهيف ، وينشد²⁴ [Hafif]

روية C تره B ³ واننا C ² 1) منا in A ausgefallen.

7) B 6) B نجل 5) C حل 4) Die Handschriften: حلا

باد او فراق C نادى بايكا بنحيب B ⁹ ونسيب BC ⁸ اخ

حبيب ¹⁰ C اطلب ¹¹ B عاقلا ¹² Vgl. Reckendorf,

الذي B ¹⁴ سادة الاعتاب C ¹³ Paronomasie S. 27, 128, 21.

¹⁵ Reckendorf, Paronomasie S. 24 e. A قعد بهم ¹⁶ C reimlos

الصبي الشرب ¹⁹ والفلاغ C ¹⁸ والدايك C ¹⁷ الفراغ

21) Wohl unter dem ²⁰ BC الحمار ²² Tha'alibi III S. 177, vgl. S. 189.

— — — — — | — — — — — | — — — — — || — — — — — | — — — — — | — — — — — ←
 لي (1) رفاق (2) منهم قططوا (3) العظامي (4) والعتل (5)
 الزكاجي (6) والزرندي (7)
 والكويكات (8) والحفنج (9) وقرداح (10) وبرتان (11) والكيان (12)
 المكدي (13)

Einfluss des Reimes im Sinne von يابسُ الخبزُ = الشِظْفُ C
 والتتضيف 22) C وضموا 23) Vgl. S. 13 und 16; Tha'alibi, Ja-
 tima III S. 185 سَمَقُونُ الصَّبِيِّ الَّذِي يَأْخُذُ بِيَدِ الضَّرِيرِ يَوْمَهُم
 ويقول 24) B fügt hinzu انه ابنه

1) AC في 2) C قاق 3) Dr. Kahle teilt mir mit, dass in
 seinen alten ägyptischen Schattenspieltexten neben Abu'l-qīṭaṭ auch
 der قططوا, gleichfalls meist قططوا, wie in B geschrieben und
 durch das Metrum gefordert, vorkomme. 4) Diese und die fol-
 genden Nisben sind, wie das Metrum zeigt, ohne den kurzen End-
 vokal des Altarabischen zu lesen, weil sie aus der Vulgärsprache
 stammen. 5) Vgl. Qorân 68, 13, B والقُبْلُ 6) So BC, auch
 spricht das Metrum für diese Konsonantenfolge, A الرردكاجي
 Vielleicht الذرارحي Baihaqi, K. al-maḥâsin ed. Schwally S. 625. 7) In
 A ist das و vor diesem Wort vermutlich nur ausgefallen. 8) B وكويكات
 C وكديكات. Dasselbe Wort scheint in der A eigentümlichen Stelle
 S. 15 in der Form كزك zu stecken, das daselbst parallel mit كباد
 vorkommt; der Name könnte demnach vielleicht in der Gaunersprache
 etwa „Schwindeleien“ bedeuten. 9) A والحقنح (?) B والحفنج

وشريميط¹ والمفك² والقنب³ وزكان⁴ والمجنّ القمدي⁵
هطل⁶ الكد⁷ والسماقين⁸ بالقيس⁹ وما ان يكفهم¹⁰
شطر مد¹¹

وتراني ان نمت¹² فرشي رماد¹³ الفرن¹⁴ سُخْنَا وصحفتي¹⁵
تحت خدي¹⁶

Ob¹² ويزباز C وسربان¹¹ B وقُرداح B Kleinschmied¹⁰ C والخنج
Wahr-¹³ والجبان B vgl. die A eigentümliche Stelle S. 15; B
المكدي der Bettler, s. Dozy (vgl. pers. كدا) u. Schwally,
Ein arabisches Liber Vagatorum (Goldziher-Festschrift) S. 32.

فكك² Tha'alibi, Jatima III S. 179: وشرتميط C¹

C وزقلام B³ والقنب B اذا فك السلاسل على الطرق
Vgl. Vullers, Lexicon Pers. وبركان C وبحلاق B⁴ والغب
نهطل C⁶ القمدي B⁵ mendici impudentes, rudes. تزكمان

والكدّة المرأة التي تسأل الناس: Tha'alibi, Jatima III S. 190:
كدا; A vgl. S. 16; vermutlich pers. وممها زوجها في الجامع

النيك, nach Tha'alibi III S. 177 = الكمد
A fälschlich in meinem ägyptischen Jahrmarkt S. 8 versehentlich ausge-
fallen. شرط B¹¹ نكفهم B¹⁰ بالقيس C بالقيس B⁹

14) A teilt 13) B رمادي 12) A مت 11) B شطر مسدّ C مردّي
den Halbvers unrichtig ab. 15) Das z in meinem ägyptischen

(اندَفَى¹) بالنار حتى ترى جسي منها مبعًا² كالفهد³)
وذلك⁴) لَمَّا حال الحال ، ومال المال ، وبلي⁵ البال ، وذهب
الذهب ، وانقطع السبب ، وُقُتَّ⁶ الفضة ، وقعدت
النهضة⁷) ، فَكُتُّ اذ تَقُلْتُ⁸) يشد⁹ [Tawil]
تشلهت¹⁰) من صهوي¹¹) لزmqar ملقم [و]قد¹²) قشمته¹³)
في الحقن¹⁴) من كان¹⁵) صاهيا

„Würde“ وصفحتي AC Jahrmakrt S. 8 versehentlich ausgefallen; ich bevorzugen, da es im Sinne des Masc. Handfläche ge-
braucht wird.“ Reckendorf. خد¹⁶) A

1) B اندَفَاً grammatisch korrekter, aber gegen das Metrum.

2) B منَقَطًا 3) Der Vers fehlt in A. 4) B وذلك vgl. Recken-
dorf, Syntaktische Verhältnisse S. 307 und die Prosaede des
وانفَضَّتْ وبل⁵) B 6) B für die letzten 3 Worte nur شبل السباع
قُلْتُ⁷) B 8) B وكثر الهَمُّ والتعب ، وانقطعت الحيلة والسبب ،
9) Fehlt in B, C شعر 10) C تلفهت 11) So B mit ارصاد auf

صاهيا am Schluss des Verses, vgl. وصهو S. 11, sowie den Vers
aus der Einleitung zum I. Stück in der Elegie auf Abū Murra:

ليس يصهى كثير الذوية الا من صها الوصف او فتى سالوس
woselbst B الزوية liest; zu سالوس vgl. J. Horovitz, Spuren grie-
chischer Mimen im Orient S. 28. A همومي C صهري¹²) Ich habe و

إذا ورد¹ الجزار² في الذبيح³ سودت⁴ كراكي⁵
للتربيح⁶ تدعى⁷ مواليا

ولما لم يبق من⁸ يستمطر وأبله⁹ ، ولا من يُرجى¹⁰ نايله ،
راينا¹¹ الحيلة عليهم ، [A 31٤] ولا الحاجة اليهم ، فتركنا
العمل ، وملنا¹² الى الراحة والكسل¹³ ، وانفردنا بتدبير¹⁴
الحيل ، فانفرقتنا¹⁵ الى¹⁶ تلك الفرق ، ولم يصدنا¹⁷ رعب¹⁸
ولا فرق¹⁹ ، فتهجمنا²⁰ على الكرك والكياد²¹ ، ونبلنا المرامك²²

فشتت¹³ B قد قسمه¹³ A des Metrums wegen eingefügt.

كل¹⁵ C الحيفاد B الجفن C¹⁴

AB ohne³ الحران A الحذار C² دودن C وردد A¹

C كدائي⁵ B شردت⁴ B الدمخ C Konsonantenpunkte,

B للتربيح⁶ C⁹ ; in A ist der Halbvers falsch abgeteilt. كذاكي

C¹⁰ Vgl. S. 6. من لم⁸ C يدعا⁷ B ? للتذبيح ; السريح

verlesen. وطننا C¹² رايت B¹¹ من يُسترجا¹¹ gleich يبق B nach يرجا

وتفرقتنا B¹⁵ بمدكاه و B¹⁴ B hat die beiden Sätze umgestellt.

رعبة B¹⁸ يضرنا B¹⁷ , jedenfalls verlesen. C¹⁶ وتفرقتنا في

19) Tedschnis-i-muḥarraḥ, s. Fr. Rückert, Grammatik, Poetik und Rhetorik der Perser S. 92/3. 20) Hier offenbar = hangama

„herumvagabondieren“, s. S. 17, Anm. 1. 21) Vgl. S. 12, Anm. 8

المَهْكَاد¹ ، واقدمنا² على وصف الطراش ، وراينا العوام³
كالاحشاش⁴ ، فهطلنا⁵ السمقون والكد⁶ ، وعينا
الحرمي⁷ والشكري⁸ والذي يسي⁹ ويكد¹⁰ ، فققينا¹⁰
صياح الديوك ، وكسنا المزود¹¹ والمراقين والبتوك¹² ،
فاطرحنا¹³ الاحتشام ، وهنكنا¹⁴ بمصر والعراق والشام ،

und 12; كزك findet sich auch im ersten Stück in der Elegie auf den Tod des Abû Murra zweimal in einem Verse:

اسمر الكرك بين الاكواش يسي وهو كزك لكل حش يموس
Da ich an ein koptisches Lehnwort dachte, wandte ich mich an meinen Kollegen Leipoldt, der mich auf görg (alte Aussprache) „nachstellen“ verweist, was für die obige Stelle gut passen würde; dann wäre allerdings الكرك zu lesen. ²²⁾ Man erwartet die 6. Form, für welche Dozy die Bedeutung „engraisser, prendre de l'embonpoint“ angibt.

¹⁾ Die beiden Sätze hinter فرق fehlen in BC. ²⁾ B واقدمت

³⁾ B الهوام ⁴⁾ B كالحشاش C كالاخشاش ⁵⁾ Diese Lesart von B wird durch die Parallele S. 13 gestützt, A فهملنا, C ebenso ohne Teschdid.

⁶⁾ A والكدد B والكده Vgl. S. 13. ⁷⁾ C الحزى B الجنيص

⁸⁾ AB والسكري ⁹⁾ B يسعا ¹⁰⁾ C ohne Teschdid, A فققبضنا

¹¹⁾ s. Dozy, C المرود A المرود B المردود ¹²⁾ A والبتوك

Bänke (Fleischbänke?) s. Dozy, scheint modern. ¹³⁾ B واطرحنا

وتساوى¹⁾ ، عند الماوى²⁾ ، وادّعت³⁾ اباطيل الدعاوى⁴⁾ ،
فطورا ادّعي معرفة الكيمياء ، وَاوْنَةً أَبْثُ بِالْمَطَالِبِ⁵⁾ وعمل
السيما⁶⁾ ، ووقتًا بالعزائم (والتعويد⁷⁾ والتغويز ، ووقتًا⁸⁾
اكتب⁹⁾ على الشقف لذهاب¹⁰⁾ ماء الير¹¹⁾ ، وادعي¹²⁾

هنجم .وهنمكت A fälschlich وهنمكت C¹⁴⁾ فاطرحت C

herumvagabondieren, vgl. Dozy: مهنجم saltimbanque; Vullers, Le-

xicon Persico-Latinum II, S. 1476: هنجام homo piger, iners, ignavus;
Muhammad Bey 'Osmân Galâl, Innisâ'u-l'âlimât ed. Fr. Kern, Leip-
zig 1898, S. 64 Z. 11. Herr Dr. Graefe in Hamburg hatte die
Freundlichkeit den arabischen Lector des dortigen Seminars nach
dem Wort zu fragen und teilt mir mit: Zaid Efendi bemerkt, dass

هنمك zwar nicht mehr gebräuchlich, dagegen das Wort

هجم hagam = γagari (Zigeuner) „Herumtreiber“ nicht ungewöhn-
lich sei. Er hat z. B. als Schimpfworte von Frauen gehört: jâ hagam,
jâ γagar, jâ tatar! Vgl. S. 15, Anm. 13. Landberg, Ḥadramout S. 733:

هجنم criailler, blasphémer, chamailler.

1) C وتساوت 2) C المتساوى B الأساوى; Herr Dr. Kowalski

schlug vor: وتساوى عندي الماوى „und gleichgültig war mir der

Aufenthaltort“. 3) B وادّعينا 4) B والدعاوى 5) Vgl. Doutté,
Magie & Religion dans l'Afrique du Nord, Alger 1908 S. 265 ff. 6) AC

والسيما, ohne عمل, was daher vielleicht verdeutlichender Zusatz

ist. Doutté a. a. O. S. 345/6. 7) Nur in B. 8) C وتارة 9) In

الحكم¹⁾ على ملوك²⁾ الجان ، واستحضر ميططرون
والشيصبان³⁾ ، ثم انشكع كالمجنون⁴⁾ ، واخرج الزبد من
فمي بالصابون⁵⁾ ، وربما هابت العميان ، والصقت اجفاني
بملك اللبان⁶⁾ ، واورم⁷⁾ اطرافي بالدرياس⁸⁾ ، وأتباكى⁹⁾
بالكندس¹⁰⁾ من الافلاس ، الا انني يا ريس على ما اطلعتك¹¹⁾
على هذه الاسرار ، الا وقد غلب على عقلي¹²⁾ الخمار ، في
هذا الوقت الذي نحن فيه ، وفي راسي صوت لا بد¹³⁾ ان

A ausgefallen. ¹⁰⁾ B لزوال „weil versiegt ist“. Reckendorf.

¹¹⁾ وطوراً ادعي B ¹²⁾ الماء من الير B

¹⁾ الحكمة C ²⁾ A مجنون ، wohl aus der Zeile darunter
hineingeraten. ³⁾ Ueber diesen Dämon vgl. noch Wiener Zeit-
schrift für die Kunde des Morgenlandes VII 1893 S. 172, VIII 1894 S. 68.

⁴⁾ In B steht dieser Satz hinter dem folgenden. ⁵⁾ B كالصابون

⁶⁾ Diese beiden Sätze nur in C. ⁷⁾ C وورمت ⁸⁾ Vokali-
sation nach A, nach Dozy Suppl. I S. 433 Thapsia; der milchige
Saft, namentlich der Wurzel, erzeugt Blasenbildungen auf der Haut
und Entzündungen; vgl. Kâmil ورم الجرح LA, وقد ورم جلده.

S. 306; B بالاندرياس ⁹⁾ AB وأتباكى ¹⁰⁾ Seifenkraut Sapo-
naria oder Achillea ptarmica, s. namentlich Löw, Aramäische
Pflanzennamen S. 305/6. ¹¹⁾ BC اظهرتك ¹²⁾ B عقلي عفار

¹³⁾ A ابد

أَغْنِيَهُ¹ ، وحياة² رقبتك³ لقد اثقلني حملة مثل⁴ الخرا في
جوفي ، فشدوا لي⁵ في حوفي⁶ ، وينشد⁷ ويقول⁸ [Wāfir]
— — — — —

خراكم يا موالي في سبالي⁹ واخفاف¹⁰ القحاب على قذالي¹¹
فاني¹² انفس الثقلين طراً وكل النحس يُنقل¹³ عن¹⁴ مثالي
[A 32E] ومبداي¹⁵ من الكتاب علق¹⁶ مع الصبيان أعرف
بالببدال¹⁷

ولما صرتُ بين الناس أَلْحَى¹⁸ تعلمتُ الفجور مع المحال¹⁹
ادور على بيوت القحب ليلا وانهق كالحمير وكالبغال

وها انا في هذا الوقت قد انقلبت حملة خوفي B¹

²) A وحيات ³) AB وجهك ⁴) B hat für die letzten

4 Worte nur ثم ⁵) C وتعني بي ⁶) Dozy, Suppl. ⁷) B

واحفاقي B¹⁰ ⁸) Fehlt in A. ⁹) B سبالي ¹⁰) B

¹¹) قذال auch sonst nicht nur vom Pferde (Zuhair XV 19), sondern auch vom Menschen, bei Dhu 'r-rumma sogar von Maija:

Kâmil S. 461. ¹²) B لاني ¹³) A يُعمل B ينفل ¹⁴) AB من

علقا B¹⁰ ¹⁵) B فبداي C ومبديي gegen das Metrum. ¹⁶) B

¹⁷) Vgl. S. 8, al-Mutaijam S. 22; B بالببدال C بالبلال ¹⁸) BC

الحا ¹⁹) Offenbare Fehler wie الفجور in B, المخال in der Copie von C merke ich von jetzt ab nicht mehr an.

ال
وا
فم
بع
بال
على
هذ
orf.
ater
eit-
. 68.
كال
kali-
hige
Haut
âmil
apo-
sche
عقلي

وَجَدُّ عُمَيْرَةَ عِنْدِي إِذَا مَا عَدِمْتُ نَيْكَ كَالْبَكْرِ الْحَلَالِ
كَذَاكَ الدَّبُّ وَالتَّدْكَيْسُ شَغْلِي جِهَارًا¹⁾ فِي الزِّحَامِ وَلَا أَبَالِي
وَفِي التَّوْلِيفِ²⁾ بَيْنَ النَّاسِ فَنِّي³⁾ وَاصْلَاحِ النَّسَاءِ مَعَ الرِّجَالِ
صَنَيْتُ⁴⁾ مِنَ الْغَرَامِ وَلَا دَوَالِي سِوَى مَا رَاقَ مِنْ مَاءِ⁵⁾

الدوالي

رَحِيقُ⁶⁾ فِي الْكُوْسِ⁷⁾ تُرَى حَرِيقًا⁸⁾ إِذَا شَجَّتْ⁹⁾ مِنْ¹⁰⁾ الْمَاءِ
الزَّلَالِ¹¹⁾

هِيَ الْخَمْرُ الَّتِي عَقَلِي لَدَيْهَا يُخَامِرُنِي فَامَسَى فِي اخْتِلَالِ¹²⁾
فَطُورًا¹³⁾ مُنْشِدًا¹⁴⁾ شَعْرًا بَدِيعًا وَأَوْنَةً¹⁵⁾ أَبْشَلَقُ كَالْحَبَالِ¹⁶⁾

1) C نهارا 2) In Dozys Suppl. als Nebenform für تاليف besonders aufgeführt; vgl. auch Spitta-Beys Grammatik des arabischen Vulgärdialektes von Aegypten § 102 d 1. 3) B شغلي 4) A ظمئت 5) B بنت 6) C رقيقا 7) C الكؤوس, gleichwertig. 8) C الزلالي 9) A مزجت 10) B مع 11) A حريقا [?] 12) Dieser Vers nur in C, wegen des folgenden فطورا منشدا jedoch syntaktisch kaum zu missen, C يخامرني, nach Reckendorfs Vorschlag verändert, und اجتلال, was ich entsprechend korrigiert habe. 13) A انسلق 14) B مُنْشِدٌ 15) A وآه 16) Vokale nach C, A كالحبالي

وتبصرني¹ رسيلا للمغاني اذا غازلت² احوى ذا جمال³
وكم امسيت في الجولان⁴ سَطْلًا⁵ مع الفقراء ارقص⁶
في الجبال⁷
وتحسب ان لي طربا وحالا وما لي⁸ غير سرداب⁹
الظلال¹⁰

دلال B جمالي A³ عافيت C ابصرت A² وتظنني B¹

4) B الجولات 5) A. v. Kremer, Beiträge zur arab. Lexikographie (Sitzungsber. der philos.-histor. Cl. der Wiener Akademie

103. Band 1. Heft) S. 253: „سطل ein Bettler, der sich blind stellt, um Mitleid zu erregen“; vgl. Fr. Schwally, Ein arabisches Liber Vagatorum (Goldziher-Festschrift) S. 37, 40: „Der Istīl. Das ist der verstellte Blinde, der je nach Belieben den Anschein erweckt, als ob er wirklich blind sei, oder dass er den Staar habe, oder dass er wegen Einschrumpfung des Auges oder eines Pannus nicht sehen könne.“ Siehe ferner Thaʿālibi, *Jatīma* III, S. 180, 187.

Istīl ist auch Kremer a. a. O. S. 189 für اصطبل zu lesen.

6) C اركض 7) A الجبالي B الحيال C خيال
Die aufgenommene Lesart schien mir am besten zum Folgenden zu

passen. An جبال dürfte in diesem Zusammenhange schwerlich zu denken sein. Für الحيال würde die Verbindung الحيال الراقص sprechen (s. Littmann, Arabische Schattenspiele, Berlin 1901 S. 78/9); dass zwei Verse vorher dasselbe Reimwort, wenigstens in BC, auftritt, widerspricht allerdings der Eleganz

8) AB بي 9) B
الضلال BC¹⁰ شردات C سردات

وأكل الفار والامزار دأبي مع المهتار عنتر او بلال¹⁾
جَمَيْتُ السُّوقَ اجْرُدُ²⁾ راس كِنْفِي واجِبِي بالمشاعل والمخالي³⁾
ورَقَّصْتُ الدِّبَابَ⁴⁾ وُعِدْتُ⁵⁾ اجِبِي على قرد⁶⁾ تَعَلَّمُ من
فغالي

وعلمت الكلاب الرقص مني وهدَّيتُ⁷⁾ النواشر⁸⁾ في
السلال

وُعِدْتُ مقامراً في بيت⁹⁾ لصرِّ بفض¹⁰⁾ النرد منحوس¹¹⁾
الفعال¹²⁾

وكم ناطحت بالكبشَيْنِ نطحا واجيت¹³⁾ الديوك الى القتال
ولكنِّي رايت العلمَ زينا فعدت الى المدارس والجدال
وتبت فصرت في الفقهاء اقضي وأفتي في الحرام والحلال

¹⁾ Vgl. hiezu meinen Aegypt. Jahrm. S. 29. ²⁾ A اكل

³⁾ Plur. zu مخلاة, daher nicht mit BC المخال ⁴⁾ A القروود

⁵⁾ C ورحت ⁶⁾ A دب; die Umstellung in A ist eine ent-
schiedene Verschlechterung. ⁷⁾ Die 2. Form schon durch das

Metrum bedingt, C وهدَّيت, B وهدَّبت. Ob vielleicht وهدَّنت
(s. Dozy)? ⁸⁾ Vgl. Forskål, Descriptiones animalium, Hauniae

1775 S. 14. ⁹⁾ BC دار ¹⁰⁾ C بعض ¹¹⁾ B نحس ¹²⁾ BC

الخصال ¹³⁾ Die Handschriften haben الحيت

ونظم الشعر صرت به فريدا وظلت¹⁾ به على السبع
الطوال²⁾

[A 322] وقطعتُ العروض بفاعلات باوتاد واسباب ثقال³⁾
وعلم النحوفيه النصب⁴⁾ فني⁵⁾ على من كان ذا جامٍ ومال
وطببتُ الانام فكم اناس قتلتهم بقبض وانسهال⁶⁾
وداويت العيون فكم جفون بكحلي⁷⁾ ما⁸⁾ تمام مدّ الليلي⁹⁾

¹⁾ Vgl. Caspari § 120 Anm.; Wright § 120 Rem. c. ²⁾ Diese Lesart von BC wird durch Fihrist 75, 26 (Nöldeke) empfohlen, derselbe Reim im folgenden Verse durch Reckendorfs Konjekture

طوال³⁾ Handschriften besichtigt; A العوال, ob العوال? ³⁾ weil ihnen der metrische Kunstaussdruck fremd war, was dann wieder die Veränderung des Reimworts im vorigen Verse nach sich zog; unter sebeb hafif (leichtes Seil) versteht man die geschlossene Silbe mit kurzem Vokal, unter sebeb thaqil (schweres Seil) zwei auf einander folgende kurze offene Silben; ist eine der beiden Silben lang, so liegt ein wataḍ (Pflock) vor. ⁴⁾ Beachte den Doppelsinn: begaunern und in den Accusativ setzen. Reckendorf vermutet, dass auch im vorigen Verse ein ähnlicher Doppelsinn vorliegt, indem bei dem Scandieren zugleich an das Abschneiden der Ehre zu denken ist, vgl. Hudhail 41, 14, Aṣma'ijāt 64, 23. Zum Doppelsinn von fāfilāt vgl. Dozy, Suppl. Littmann. ⁵⁾ C فتحت ⁶⁾ C واسهال

nach der Kopie, gegen das Metrum. ⁷⁾ C يكحل. Vgl. Eilhard Wiedemann, Beiträge zur Geschichte der Naturwissenschaften XXVI SA aus den Sitzungsberichten der physikalisch-medizinischen Sozietät in Erlangen, Band 43, Erlangen 1911, S. 216 ff. ⁸⁾ Ver-

allgemeinernd (Reckendorf), vgl. Caspari § 384, 3; also nicht ⁹⁾

وصرت من الفلاسف ذا محلّ اسفسط بالفشار لدى
المحال¹⁾

وفي الاعشاب والاسلاب²⁾ فني³⁾ له البيطار يصفع بالنعال⁴⁾
بأعسال منطفة⁵⁾ خراء⁶⁾ بدق الزنجيل مع النخال
وعدت إلى المقابر ربّ وعظ ومقرّي⁷⁾ على الرّمم البوّالي
والقيت الحياء وراء ظهري ولم يخطر ببالي ان أبالي⁸⁾

mit B. ⁹⁾ Euphemismus für Erblindung. — Um den Humor dieser Verse zu würdigen, muss man sich vergegenwärtigen, dass Ibn Dānijāl selbst Arzt war.

¹⁾ B بالمحالي C بالمرء وبالمرء وبالمرء Der Vers wäre eine Stütze für Vollers' Ableitung des vulgären فلفوص Tangenichts aus **فيلسوف** Philosoph. ²⁾ Zu seleb vgl. Ḥariri 32. Maqāme ed. de Sacy 2. Aufl. S. 430. ³⁾ B علمي ⁴⁾ Die Sandale wird im Orient mit Vorliebe zum Schlagen benutzt, vgl. z. B. Saif b. Dhū Jazan, Kairo 1294 I S. 37 Z. 10 v. u.: **وقلع نعله من رجليه ولطم على راسه**; der **ἰππιατρος** ist sonst den Schlägen des Hufes ausgesetzt, dessen Beschlag, im Orient eine Platte, mit demselben Namen wie die Sandale benannt wird. ⁵⁾ C مقطفة ⁶⁾ B حرار ⁷⁾ AC ومقرّيا ⁸⁾ C fügt noch hinzu **ويذهب**

فيخرج عجيب الدين الواعظ ويقول يا عنبر ، اطلب المقرئين
والمنبر ، فيخضّر المنبر ويرقاه ، ويستفتح بعد البسمة¹⁾ بما
يقراه ، ويقول ²⁾ خطبة

الحمد لله الذي جعل المزاج³⁾ ، سلوة لهم والارتواح⁴⁾ ، فهو
روح⁵⁾ الارواح ، ومفتاح الافراح⁶⁾ ، احمده على حسن⁷⁾
الاخلاق ، والتحبب الى الخطاء والرفاق ، وصلوته⁸⁾ على
الناطق صدقا ، الذي كان صلى الله عليه وسلم⁹⁾ يمزح ولا
يقول الا حقا ، المنزل عليه لجلالته¹⁰⁾ والتعظيم ، وانك لعلى
خلق عظيم ، وعلى آله ، عدد نعمه وافضاله ،

¹⁾ B التسليم ²⁾ Nur in A. ³⁾ A الراح C المزاج , vgl. jedoch Z. 7

und S. 27 Z. 2. ⁴⁾ A المراح C nur سلوة لهم⁵⁾ C راح ⁶⁾ B

⁷⁾ A ومفاتيح القلوب في الاشباح ، وراحة الارواح ،

⁸⁾ B وصلاته C وصلوته ⁹⁾ Die Enlogie fehlt in B. احسن

¹⁰⁾ C ذوا الجلال B ذوا الجلال

Bibliothek der
Deutschen
Morgenländischen
Gesellschaft

اخواني استعيذوا¹ من شره² اللسن ، واعلموا ان³
اول⁴ ما يوضع في الميزان الخلق الحسن⁵ ، ودنيا دار اسف ،
وجود وتلف ، وصحة وسقم ، ولدّة⁶ والم ، وينشد ويقول⁷

[Regez] [A 33r] ← — | — | — | — | —

لا تحملوا⁸ الهمّ فما⁹ يُظلمُ حكمُ القلم¹⁰
فالهّم¹¹ فيه¹² ثقلٌ ومنه اصل السقم
وهل يطيق ناحل يحملُ نصف الهمّ¹³

اين الذي بنى¹⁴ الهرم ، واين عاد وارم ، مزقتهم¹⁵ ايدي¹⁶
اليّن ، ومضوا الى¹⁷ حيث لا اين ، فرحم الله من داوى¹⁸

1) استعينوا C 2) Fehlt in B. 3) انه A 4) Fehlt in C.

5) Qazwini, Kosmographie ed. Wüstenfeld I, S. 306 Z. 7/8: رُوِيَ

عن النبي صلعم انه قال اثقل ما يوضع في الميزان الخلق الحسن
وعافية B 6) vgl. Taeschner, Die Psychologie Qazwinis S. 23.

7) Fehlt in A, B شعر 8) تحمل B 9) فلا C 10) Das himm-
liche Schreibrohr, auf das Qorân 68, 1 bezogen wird. 11) C

فالنعم 12) منه A 13) Dieser Vers fehlt in B. Zur Kon-
struktion vgl. Reckendorfs Syntakt. Verhältn. S. 291. 14) B بتا C

الذين بنوا 15) s. Dozy Suppl.; C مدقتهم [?] 16) C schiebt

hier النوى ein. 17) Fehlt in A. 18) AB داوا

احزانه ، بحسن خلق¹ زانه² ، وصرّف اتراحه ، بما اراحه³ ،
واذا⁴ كان المزاح ، يذهب الاتراح ، ويقوم في التفريح⁵
مقام⁶ الراح ، فالهوان ، بابنة الدنان⁷ ، لا سيمًا اليوم⁸
والقهوة اخفى⁹ ما يُضمر ، واعزُّ من الكبريت الاحمر¹⁰ ،
تَجبرُ الكسر¹¹ ، وعصارها¹² في الأسر¹³ ، والانبساط ،
يجميل¹⁴ بلا إفراط ، فابسطوا الامل ، واعملوا بهذا¹⁵ العمل ،
وانتم معاشر الغربا ، وسائر بني¹⁶ ساسان¹⁷ الادبا ، أجمِلُوا
في الطلب ، واستدروا الحلب ، واغنموا¹⁸ الاجتماع ، فانَّ
الفرقة واقعه ، وتزودوا¹⁹ بالانس قبل وقوع²⁰ الواقعة ،
وروحوا الخواطر ، واستمظروا الديم²¹ المواطر ، وخذوا من²²

4) B [?] راحه C 3) ذاته C وزانه A 2) بخلق B 1)

بنت الدنان Ueber 7) مكان C 6) التفريح AC 5) ولما
für Wein s. ZDMG. 57. Band, 1903, S. 410; der Satz fehlt in A.

8) A nur سيمًا , C فان ohne folgendes 9) B أخفا 10) Nach
freundlicher Mitteilung von Herrn Professor Edmund v. Lippmann
verstehen die Alchemisten unter „rotem Schwefel“ Realgar, jedoch
auch andere Schwefelverbindungen; nach Dozy: Gold. 11) A

بالكسر 12) A وعصارها 13) In B fehlen die 3 letzten, in C
die 5 letzten Worte. 14) B يجمل C بحمل 15) B مثل هذا

16) A وبني 17) C fügt من ein. 18) A واغنموا 19) C فيزودوا

في A 22) اليهم B 21) يوم A 20)

المزاح ، قدر¹ ما يعطى² الطعام من الاملاح³ ، وسيروا في
البلاد ، وانصبوا الشباك على العباد ، فالغريب⁴ مرحوم ،
والمرء يسعى والرزق⁵ مقسوم ، واعلموا انتم وفقكم⁶ الله
انّ الفلّس يجمع⁷ الدينار ، والصدقة بالحبّة هينة⁸ على
ذوي الاقدار⁹ ، وكسرة الثقيف¹⁰ ، بنت الرغيف ، والمرقع
شعار¹¹ الصالحين ، والتغرب¹² [A 33v] من عادات¹³
السايجين¹⁴ ، واركبوا¹⁵ غوارب الإلحاح ، والبسوا دروع
الوجوه الوقاح¹⁶ ، وتعاموا مبصرين ، وتطارشوا سامعين ،
وتعارجوا فالسبق¹⁷ لدى¹⁸ العرج ، وتخارسوا فانّ الخرس¹⁹

- ¹) A بقدر C بمقدار ²) A يلتقى في ³) Vgl. Gold-
ziher, Muhammedanische Studien II S. 391/2. B الارواح
⁴) A والغريب ⁵) B في الرزق ⁶) BC statt der beiden letz-
ten Worte رحمكم ⁷) BC من الفلّس يجتمع ⁸) B هية
⁹) B statt der letzten 3 Worte لا سيما بلا تمنيف ¹⁰) B
والتقريب C ¹¹) C بشعار ¹²) C وكسرة الثقيف C والكسرة
¹³) C عادة ¹⁴) Die beiden Sätze sind in B ausgefallen. ¹⁵) C
¹⁶) A القباح ¹⁷) C رحمكم الله B fügt ein [?], ما ركبوا
فالخرس A ¹⁸) B لذوي ¹⁹) B بالسبق

لسان¹ الفرج ، وركبوا على² جلودكم الجلود المسلوخه ،
 واشربوا قيع التبن³ لتصبح⁴ وجوهكم مصفرة⁵ وبطنكم⁶
 منفوخه ، واخترقوا الصفوف في الجوامع⁷ ، ولجوا⁸ على
 الاخشان⁹ بالطلب في الشوارع ، ولتكن¹⁰ افخر ملاسكم¹¹
 الاسمال¹² ، واكبر¹³ هممكم¹⁴ جمع المال ، وسيروا بهاتين ،
 تأمنوا من¹⁵ الافلاس والدين ، فصحة العين بانسانها وصحة
 الانسان بالعين ،

ثم ينشد¹⁶ [Kâmil]

فلقد¹⁷ نصحت لكم¹⁸ بكل لسان¹⁹ ورويت هذا الشان
 عن ساسان

²) B ليخرج مستفتح باب ¹) B für die letzten 3 Worte

⁵) A تصبح B ⁴) [?] التين C ³) C صحة ein. schiebt hier

⁸) C صفوف الجوامع B ⁷) وجلودكم A ⁶) حضر B صفر

وحثوا ⁹) Vgl. E. Wiedemann, Beiträge zur Geschichte der Na-
 turwissenschaften XXVI, S. 209. ¹⁰) BC وليكن ¹¹) B لباسكم

واكثر C ¹⁸) الاشمال B الاستمال C ¹²) Vgl. Ḥariri S. 32, etc.

وينشد ويقول B وينشد C ¹⁶) Fehlt in A. ¹⁵) هممكم A ¹⁴)

لساني B ¹⁹) نصحتكم B ¹⁸) ولقد BC ¹⁷)

ولئن¹ قبلتم ما بذلت² فانكم³ انأى⁴ الورى عن موطن
الحِرمان

كن آمنة مما يخاف ذوي⁵ الغنى وأستعطي وأحكمم عُقدَةَ
الهيمان⁶

واجعل لوعدك سوف حصنا مانعا واطلب بهات النقدي في
الميزان⁷

وخذ⁸ الذي قد راج نقدا حاضرا فالوعد رهن نواب
الحدثان⁹

ثم يقول من كساني من¹⁰ برد الشتا يجيه ، رجوت له
الجه¹¹ ، ومن طرحني بطيلسان ، حشره الله¹² مع الحور

الجا B⁴ فاني A³ اقول B² فلئن BC¹

ذوا A⁵ C⁷ hat einige metrische Inkorrektheiten.

وخذوا A⁸ والميزان B بالميزان

Varianten. C⁹ B hat einige sinnstörende
كفاني AC¹⁰ B statt der letzten 3 Worte

الرحبه C nur اسكنه الله جنته المزخرقة الرحبه

AC¹² حشر

الحسان ، ومن جاني برطه ¹⁾ ، فقد ²⁾ استكمل الطريق
بشرطه ³⁾ ، فاذا نال ما تمنّاه ، وملا بالعطا ⁴⁾ يُمنّاه ، ونزل ⁵⁾
عن مطية وعظه ⁶⁾ ، واغمد سيف لفظه ⁷⁾ ، وينصرف ⁸⁾

- ¹⁾ In B verstümmelt. ²⁾ Fehlt in C. ³⁾ Beide Sätze
fehlen in A, B fügt jetzt noch قال hinzu. ⁴⁾ B بالعطايا ⁵⁾ A
نزل ⁶⁾ Der Satz fehlt in B. In den Aḥbâr ed-daula es-Seldschû-
qija heisst es von dem blinden Muḥammed, der den Thron seines
entthronten Bruders Mes'ûd von Ġazna besteigt (1040 D): وامتطى
محمد غوارب سرير الملك ⁷⁾ Der Satz fehlt in BC. ⁸⁾ Fehlt in B.

De 6170

De 6170

(3)

①

ULB Halle 3/1
001 059 017

